

“UITGEVLOGEN”

Hoi allemaal,

Wat leuk dat ik gevraagd ben een stukje te schrijven voor het Willy's Venster. Als ik bij ons pap en mam ben, lees ik deze rubriek ook altijd graag.

Ik ben Lieke Weerts, dochter van Jos Weerts en Thea Selten, zus van Paul en Roel. Inmiddels ben ik 35 jaar oud en al zo'n 12 jaar 'echt' weg uit Wilbertoord. Ik ben beland in Balgoij, met mijn man Teun, ons zontje Wout (3 jaar) en onze 2 katten.

Aan de Wethouder Lindersstraat op nummer 20 ben ik opgegroeid. Thuis was het gezelschap

lig met 2 broertjes en ons pap en mam die altijd voor ons klaarstonden. Met het gezin kamperen en leuke dagjes uit. Vriendjes en vriendinnetjes waren altijd welkom om te komen spelen, waardoor het altijd een gezellige boel was.

Bijna de hele familie, opa's en oma's woonde lekker dichtbij. Hieraan heb ik ontzettend fijne herinneringen, op zaterdag koffie drinken

bij oma Selten, spelen en kaarten met neven en nichten, zondag naar opa en oma Weerts, waar we met z'n allen gingen slootje springen en we chips kregen om te delen. Later op zaterdag korfballen en af en toe op zondag een optreden of wedstrijd met de majorettes van Topido.

Op de basisschool zat ik in een grote klas van 26/27/28 kinderen, een gezellige drukke boel altijd, waar ik ook goede herinneringen aan heb.

Ik heb een fijne jeugd gehad, zowel in Wilbertoord als daarbuiten. Met familie en vrienden dichtbij, korfbal en majorette. Ook alle activiteiten er omheen, zoals korfbalkamp

en topidokamp, en ook de AKM en Nimo, de bouwweek zijn geweldige herinneringen.

In onze tienerjaren gingen we met onze vriendengroep 'de Schoepers' gezellig bij elkaar zitten in ons hok, of op stap bij bijvoorbeeld Bos-all-in, de Breijenburg, naar de carnaval of kermissen.

Met de vriendengroep komen we nog graag bij elkaar, elk jaar gaan we met alle partners erbij op vriendenweekend, hebben we sinds een paar jaar ook een meidenweekend en natuurlijk zien we elkaar geregeld.

Na een fijne tijd op de basisschool ben ik in Stevensbeek naar de middelbare school gegaan, begonnen in de brugklas op havo/vwo en uiteindelijk geslaagd voor de havo. Gezellig met de meiden uit Wilbertoord naar school fietsen en onderweg in Wanroij en Ledeacker haakten vriendinnen van school aan. Daarna heb ik een jaartje in Nijmegen gestudeerd, waarna ik naar Eindhoven ben gegaan om te gaan studeren.

Daar ben ik ook op kamers gegaan en is mijn studentenleven begonnen. Ontzettend wenen natuurlijk, van het gemoedelijke Wil-

bertoord naar het grote Eindhoven. Gelukkig voor mij was Eindhoven ontzettend gezellig en was het niet te ver van huis. De eerste tijd ben ik dan ook elke donderdag naar huis gekomen om te kunnen blijven korfballen en in het weekend was ik altijd thuis om te korfballen en te werken bij de Albert Heijn in Mill. Op mijn 21e heb ik Teun leren kennen in het uitgaansleven in Nijmegen. Na een aantal jaar, na het behalen van mijn diploma Toegepaste Psychologie, zijn we gaan samenwonen in Nijmegen.

Daar hebben we een jaar of 7 gewoond en sinds 5 jaar wonen we in Balgoij.

In de helft van een woonboerderij aan de Maas. Een prachtig plekje, met een klein stukje bos en een wei met vijver. Vanuit Brabant (Grave) gezien net aan de overkant van de Maas. Als je me 10 jaar geleden had verteld dat ik in Balgoij zou gaan wonen, had ik je toch raar

Lieke, Teun en Wout

aangekeken. In de stad zijn natuurlijk alle gemakken bij de hand, de supermarkt om de hoek, de trein en horeca op 10 minuten lopen. Uiteindelijk hebben we besloten om naar Balgoij te verhuizen om de rust en ruimte op te zoeken, de groene omgeving en de gemoedelijkheid van een dorp.

We kregen de kans om de helft van de woonboerderij van de ouders van Teun te kopen, en die kans hebben we gegrepen. Op dat moment was mijn schoonvader ongeneeslijk ziek, dus is het plan opgezet dat mijn schoonouders in een mantelzorgwoning zouden gaan wonen, dan zou mijn zwager met zijn gezin in de andere helft van het huis gaan wonen. Een plan met nogal wat voeten in aarde, dus daar gingen een jaar of 2 overheen.

Helaas is de vader van Teun na 4 maanden dat wij er woonden overleden. Toch was dat een waardevolle, bijzondere tijd. Ik woon nu dus dichtbij mijn schoonfamilie,

wat wel wennen was. We grappen onderling wel eens over 'de Ballegoyse commune'.

Maar gelukkig hebben we allemaal een eigen leven, maar kunnen we elkaar wel helpen als het nodig is.

In december 2020 is onze zoon Wout hier geboren en

de komende jaren zullen voor

ons nog in het teken staan van het verbouwen van ons huis, we hopen er een (nog) mooi(er) plekje van te maken.

Hier in Balgoij werk ik ook bij een makelaardij op kantoor, inmiddels alweer bijna 6 jaar. Uiteindelijk ben ik dus niets gaan doen met mijn diploma. Toen ik afstudeerde lagen de banen helaas niet voor het oprapen, dus heb ik allerlei banen gehad.

Maar ik ben erg blij met waar ik nu werk. Een fijne baan met veel afwisseling, met leuk contact met klanten en niet onbelangrijk, gezellige collega's. Ook zie ik alle mooie huisjes in de regio voorbij komen!

Ik kom nog steeds graag in Wilbertoord, en als we vanaf de Van Ophovenlaan de Wethouder Lindersstraat op rijden, voelt dat nog steeds als thuis.

Ik heb het altijd fijn gevonden om in Wilbertoord op te groeien, die gemoedelijkheid en warme herinneringen blijven.

Groetjes,
Lieke Timmermans-Weerts

Lieke met ouders en rest van de familie